

ת"פ 8822/02 - מדינת ישראל נגד שלום שמעון אברג'יל, מני דנינו, אל אור מזרחי

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 14-02-8822 מדינת ישראל נ' אברג'יל(עוצר)
ואת'

לפני כבוד השופט מוחמד עלי
בענין: מדינת ישראל

המאמינה

נגד

1. שלום שמעון אברג'יל (נדון)

2. מני דנינו

3. אל אור מזרחי

הנאשמים

גור דין לנאים 2 ו-3

1. במסגרת הסדר טיעון שאינו כולל הסכמה לעניין העונש, תוקן כתוב האישום והנאשם הודה בעובdotיו והורשע. בהמשך נערך הסדר טיעון חלקי שככלתו עונש מושכם. בשלב מאוחר יותר ביקש הנאשם לחזור בו מהסדר הטיעון - אך לא מהודאותו - ולטעון לעונש באופן "חופשי". האם יש לאפשר לו זאת? האם יש מקום להטיל עונש שלא בגדיריו הסדר הטיעון שלא מטעמים של אי-כבודו הבהיר על ידי בית המשפט? שאלות אלה - בנוסף לשאלת העונש הראו ושאלות אחרות הקשורות בgmtת הדין - הן העומדות במוקד הлик זה.

כתב האישום

2. הנאים 2 ו-3 (להלן, אלא אם יאמר אחרת: **הנאשמים**) הורשעו על יסוד הודהתם בכתב אישום מותוקן שככלו שלושה אישומים, שרך אישום אחד (הראשון) רלוונטי לגביהם, ואילו שני האישומים הנוספים מתיחסים לנאם 1 אשר דינו נגזר בנפרד.

3. על פי האישום הראשון, ביום 23.1.2014 סמוך לשעה 15:28, התקשר לנאם 3 מטלפון ניד שבעולותו לטלפון ניד שבבעלותו לנאם 1, וביקש ממנו שישפּק לו שם "כרגיל", והם קבעו לשוחח מאוחר יותר. בהמשך, סמוך לשעה 17:22 התקשר לנאם 1 לנאם 3, והודיע לו שיקבל בעבר את שם שביבש. סמוך לשעה 19:22 שוחחו ביניהם הנאים בשלישית לצורך העברת השם, וקבעו כי לנאם 1 יעביר את השם לידי של לנאם 3 בסיוועו ובאמצעותו של לנאם 2. בהמשך לשיחה זו, העביר לנאם 3 לידי לנאם 1

סכום כסף מזומנים, שסכומו המלא אינו ידוע למאשימה, וזאת כמקרה של חשבון הסכום הכללי, תמורה הסם שיוספק בהמשך באותו הערב. בהמשך, באותו הערב סמור לשעה 20:47, הגיע הנאשם 2 יחד עם אחר בשם עופר מועט, ברכב שברשותו נאשם 2, והמתין לנאשם 3 בכתבתו ביתו בנסחר. באוטה עת נראה, נאשם 3 יצא מביתו, ניגש לרכב שברשותו נאשם 2, ומוסר לנאשם 2 את יתרת הכסף. סמור למתחאר לעיל, עצרו הנאיםים כולם על ידי בלביהם. עוד נתען בכתב האישום כי ברכב שהיה ברשותו נאשם 2 נטאפה "פלטה" של סם מסוכן מסווג חשיש במשקל נטו של 93.10 גרם; ברכב שהיה ברשותו נאשם 3 נטאפה "פלטות" של סם מסוכן מסווג חשיש במשקל נטו כולל של 576.79 גרם; וברכב שהיה ברשותו נאשם 1 נטאפה שחיתת המכילה סם מסוכן מסווג קוקאין במשקל נטו של 0.2897 גרם. כן צוין בכתב האישום כי בחיפוש שבוצע בביתו של נאשם 2 בהמשך למעצרו, נמצא סם מסוכן מסווג חשיש במשקל של 1.02 גרם.

4. בגין המיעשים הנ"ל הורשו הנאיםים בעבירה של החזקת סמים שלא לצורך עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: **פקודת הסמים המסוכנים**), וכן בעבירה של הסטייעות ברכב לביצוע פשע לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: **פקודת התעבורה**). נאשם 2 הורשע בנוסף בעבירות של החזקת סמים לצורך עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפה לפקודת הסמים המסוכנים, ובסיוע לScheduler בסמים מסוכנים לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים ובשילוב סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: **חוק העונשין**).

כאן המקום להעיר כי לא ברור מדויק לנאשם 3 לא ייחסה עבירה של סיווע לScheduler בסם, כפי שעבירה זו ייחסה לנאשם 2, למטרות שמעובדות כתוב האישום עולה כי חלקו בעסקת הסם לא היה פחות - לשון המיטה - מנאשם 2. אך כתב האישום שבפני משקף את הסכימות הצדדים והוא זה שמחייב במסגרת הדיון כאן.

הסדר הטיעון

5. לצורך המשך הדיון ראוי להביא את ההליכים הקשורים בהסדר הטיעון, ונבקש למקד את המבט לכך שהסדר הטיעון כלל שני שלבים נפרדים. בדיון שהתקיים ביום 8.6.2014 בפני מותב אחר, ללא נוכחות נאשם 3, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאיםים יוזו **בכתב אישום מתוקן**, יורשועו, והטיעון **לעונש יהיה חופשי**. זה היה **השלב הראשון של ההסדר**. בהתאם לכך הורשע נאשם 2 באותו יום בעבירות המיחסות לו בכתב האישום המתוקן, וביום 9.6.2014 הודה והורשע נאשם 3 בעבירות המיחסות לו בכתב האישום המתוקן.

6. **בשלב השני**, ביום 3.2.2015, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון הכלול הסכמה לפיה יוטל על כל אחד מהנאים עונש מאסר בפועל בטוויה שבין 2 ל-6 חודשים מאסר, ובמידה והנאים יימצאו מתאים יshaו בעונש על דרך עבודות שירות. הצדדים הוסיפו וצינו כי לגבי יתר רכיבי הענישה יטענו באופן "חופשי". לאור הסכמה זו, דחיתתי את הטיעונים לעונש ואת מתן גזר הדין, והוריתי לממונה על עבודות שירות להגיש חוות דעת בעניינם של הנאים. הממונה על עבודות שירות ביקש דחיה לתקופה ארוכה בשל

עומס, נעתרתי לבקשה ודחתי את הטיעונים לעונש ליום 1.7.2015. חוות דעת הממונה על עבודות שירות הוגשו לעוני בתאריכים 17.6.2015 ו-21.6.2015, ועל פיהם הנתשים נמצאו כשרים לבצע עבודות שירות. לבקשת הסגנורים מועד הטיעונים לעונש נדחה פעם נוספת.

7. בדיעון שהתקיים ביום 20.9.2015, ובטרם הטיעונים לעונש, ביקשו הסגנורים להתרן לנאים לחזור בהם מהסדר הטיעון, ואילו המאשימה התנגדה לבקשה. הוריתי לצדים לטען בכלל, הן לעונש והן לגבי הבקשה לחזרה מהסדר הטיעון, ציינתי כי ההחלטה בעניין החזרה מהסדר הטיעון תינתן במסגרת גזר הדין. מכאן הצורך לדון בשאלת זו. טרם אדון בשאלת העומדת במקץ גזר הדין - אסקור את תסקרי שירות המבחן שהוגשו, אשר המלצות שנכללו בהם היו הגורם לבקשת הנאים לחזור בהם מהסדר הטיעון.

تسكري שירות המבחן

התסקרים בעניין נאשם 2

8. בתסקיר מיום 2.2.2015 סקר השירות המבחן את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של נאשם 2. צוין כי הנאשם בן 32, רוק, שירת בצבא, היה חייל ממושמע ורציני, ולאחר שחרורו עבד בעבודות מסודרות, בין היתר כמאבטח בבית חולם. תוארו בתסקיר נסיבות משפחתיות לא פשוטות, בין היתר משבר כלכלי אליו נקלעה המשפחה ומצבה הבריאותי של אמו, וכן משבר שחווה הנאשם בעקבות פרידה מבת זוג. צוין כי הנאשם השתמש בסמים כגרום מקל ומונתק, על רקע נסיבותיו חיו. כן צוין כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה וציוין כי רק לאחר מעצרו הבין את חומרת מעשיו. צוין עוד כי לנאים אין הרשות Kodמות. בתסקיר תואר ההליך החיבובי של גמילה מסוימת שעובר הנאשם, והפטונצייאל הגובה לשיקום. צוין כי הנאשם שולב בתכנית אוניברסיטאית שטරטה לשלב אוכלוסיות בסיכון בלימודים. שירות המבחן העיריך כי השתלבתו במסגרת טיפולית תפחת את הסיכון להישנות מעשים דומים, והמליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך 18 חודשים, וצו של"צ בהיקף של 250 שעות לפחות לשנה. הוגש כי על אף חומרת מעשיו, הנאשם השאיר רושם חיובי ביותר של אדם רציני המחויב להליך טיפול ולשיקום, וכי הטלת מאסר בפועל בעבודות שירות עלולה לפגוע בהליך שיקומו.

9. ביום 1.2.2015 הגיע השירות המבחן **מיוזמתו** לתסקיר משלים. בתסקיר צוינו ממצוי הניכרים של הנאשם לשנות את אורחות חייו: צוין כי הנאשם עובד, ממשיק בטיפול הגמilia ומגיע לתובנות באשר לדפוסי התנהלותו הקודמים. כן צוין כי הנאשם סיים תכנית אוניברסיטאית לימודי כלכלה, בתכנית מיוחדת המיועדת לקבוצות קהיל מיעודות. השירות המבחן ציין כי המסגרת הטיפולית סיעה לנאים לשתף בקשריו ולבטא מצוקות, והעיריך שהסיכון לביצוע עבודות פחות באופן משמעותי. נכון אמר, חזר השירות המבחן על המלצתו להעמיד את הנאשם בצו מבחן, אך בשל משך הטיפול עד כה הומלץ להעמידו למשך שנה. שירות המבחן שב ובירקש להימנע מהטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות, אשר יהיה בו, להערכת השירות המבחן, כדי לפגוע בתהller השיקומי שעובר הנאשם וכן בתפקידו התעסוקתי.

10. בתסקיר מיום 4.11.2014 סקר השירות המבחן את נסיבותו האישיות והמשפחתיות של נאשם 3. צוין כי הנאשם בן 27, רוק; לפניו מעצרו עבד בהתקנת מערכות תקשורת לשביות רצון מעסיקו; בתקופת התיכון עבר תאונת דרכים במהלך נפצע קשה ברגלו ונזקק לתקופת שיקום קצרה; ולדברי הנאשם על רקע הפגיעה בסיסיו לשרת ביחסה קרבית, בחר שלא להתגייס לצבא וקיבל פטור משירות צבאי. בתסקיר תוארה הדינאמיקה המשפחתית הלא פשוטה בה גדל הנאשם על רקע גירושו הוריו והיעדר השגחה הורית מספקת. צוין כי הנאשם השתמש בסמים והركע לשימוש בסמים היה לחץ חברתי בגין ההتابגרות, וכי לאחר תקופה בה לא השתמש בסמים חזר להשתמש בסמים בעקבות פרידה מבת זוג. צוין כי לנאשם הרשעה קודמת בגין עבירה סמיים בגין הוטל עליו מאסר מוותנה. שירות המבחן ציין שהנאשם השתלב בהליך גמilia וטיפול וכי הוא מראה יכולת ורצון לעורר התבוננות עצמית מעמיקה ושומר על ניקיון מסוימים. שירות המבחן ציין שהנאשםלקח אחראיות על מעשיו והביע חרטה, וכי לדבריו העברות מוושא האישום בוצעו על רקע התמכרוותו לסמים. שירות המבחן העריך כי השימוש בסמים החל על רקע עומס רגשי בו היה ניתן הנאשם בנסיבות בהן גדל, ועל רקע היעדר השגחה הורית, אשר הקשו עליו לפתח יכולות להסתגלות ולהתמודדות עם מצבים מורכבים בחיים. שירות המבחן התרשם כי המשך שלובו של הנאשם בהליך הגמilia עשוי לתרום לצמצום הסיכון להישנות עבירות בעתיד. לפיכך הומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, במהלךו ימשך הטיפול בשירות המבחן, וכן על הטלת צו של"צ בהיקף של 180 שעות ומאסר מוותנה.
11. בתסקיר משלים מיום 27.1.2015 צוין שירות המבחן כי הנאשם מתמיד בהליך הגמilia ושומר על ניקיון מסוימים; וכי הוא מביע מוטיבציה לשינוי דפוסי מחשבתו והתנהגותו ומשקיע מאמצים לשם כך. לאור האמור שב שירות המבחן על המלצה.

טייעוני הצדדים

12. באת כוח המאשימה טענה לעונש, פירטה את הערכיהם המוגנים והפנתה לנסיבות ביצוע העבירות. באת כוח המאשימה התנגדה לאפשרות כי הנאשמים יחוירו בהם מהסדר הטיעון וטענה כי קבלת הבקשה תפגע בערכיהם של הסדרי טיעון אחרים בעתיד. בהתיחסה לתסקירו שירות המבחן, טענה כי שירות המבחן לא נתן משקל לנسبות המקורה החמורים מהן עולה כי הנאשמים לקחו חלק בשרשורת הפצצת סמים. באת כוח המאשימה טענה כי במידה ובית המשפט יאשר לנאים לחזור מהסדר הטיעון, על מתחם העונש לנوع בין 6 ל-20 חודשים מאסר. כן הפנתה להרשעותיו הקודומות של נאשם 3 בעבירה של החזקת סמ' שלא לצורך עצמאי. אשר לגזירת העונש בתוכן המתחם, באת כוח המאשימה בזקעה כי במידה והסדר הטיעון ישאר על כנו, יוטלו על הנאים 6 חודשים מאסר בפועל לנשיאה בעבודות שירות, ובמידה והסדר הטיעון יבוטל, יוטל על הנאים עונש מאסר בפועל בגדוד המתחם הנטען. כמו כן, בזקעה להטיל על הנאים מאסר מוותנה, קנס ופסילת רישיון נהיגה. בנוסף בזקעה המאשימה לחלה את רכב ה"סיטרואן ברליןגו" שבבעלותו של נאשם 3, בו נתפסו 6 "פלטות" חשיש, ממופרט בכתב האישום. באת כוח המאשימה הגישה כתמייה בבקשת החילוץ את המסמכים הבאים: הודיעת הנאשם בה הוא מאשר שהרכב בבעלותו (סומן)

ת/2); פרטיו בעלות של הנאשם ברכב (סומן ת/3); דוחות פעולה של השוטרים שעצרו את הנאשם ברכב ותפסו את הסם (סומן ת/4); ודוח "בדיקות" (סומן ת/4).

טייעוני הנאשם 2

.13. הסגנור טען תחילה כי יש להתר לנאשם לחזור מהסדר הטיעון. לטענתו, הסדר הטיעון בין הצדדים נערך מבלתי שיהיה הכרוך בקבלת טובות הנאה על ידי אף אחד מהצדדים, והחזרה ממנו היא טכנית ולא מהותית, אך שכן בה כדי לפגוע ביציבות המוסד של הסדרי טיעון בעתיד. בנוסף, טען הסגנור כי שירות המבחן הגיע מיזמתו תסקיר משלים בעניינו של הנאשם, בו המליך בנגדו להסדר הטיעון, שלא להטיל עונש מאסר בפועל בעבודות שירות, מכיוון שהדבר יפגע מאוד בנאשם.

.14. בטיעונו לעונש הפנה הסגנור לגזר הדין בעניינו של הנאשם 1 - העבריין העיקרי, וביקש להבחן ביןו לבין הנאשם 2, אשר חלקו בפעולות העבירות קטן יותר. כן הפנה לגזר הדין בת"פ 4789-02-10, בו הוטל בעבירות דומות, אם כי לגבי כמות סם גדולה יותר, עונש של מאסר על תנאי וצ'ל"צ, וזאת מטעמי שיקום. הסגנור טען כי יש לסתות ממתחם העונש משיקולי שיקום, כמפורט בהרבה בתסקיר שירות המבחן. לטענתו, הטלת עונש מאסר בפועל בעבודות שירות תוביל לכך שהנאשם יאבד את מקום עבודתו ותפגע מאוד בשיקומו. הסגנור ציין כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, שהוא למעלה מחודשים במעטץ, ולאחר מכן 4 חודשיים במעטץ בית מלא. הסגנור הפנה לגזר הדין שניתן בעניינו של עופר מוצטי, אשר היה מעורב בפעולות העבירות, שהעונש שהוטל עליו היה 3 חודשים מאסר בפועל. לטענתו, עונש המאסר שיש להטיל על הנאשם צריך להיות נמוך יותר לאור תקופת מעצרו הממושכת ושיקולי השיקום המשמעותיים בעניינו. אשר ביקש המשימה לפסול את רישיון הנהיגה - נטען כי הנאשם מטופל שנה וחצי במסגרת שירות המבחן, בבדיקות השנתן שלו נקיות, ולאור העובדה של הנאשם אין עבר פלילי, האינטראס הציבורי אינם מחיב את פסילת רישיון הנהיגה. לטענת הסגנור, גם אם יוחלט לפסול את רישיון הנהיגה, יש לעשות כן לתקופה קצרה יותר, במבחן מתוקפת הפסילה שהוטלה על הנאשם 1.

.15. בדברו לפניי ציין הנאשם שהוא מצטרע על מעשיו, כי הוא הפסיד מקום עבודה שעבד בו שנים, וביקש להתחשב בו בגזרת העונש.

טייעוני הנאשם 3

.16. גם סגנоро של 3 טען כי יש לאפשר לנאשם לחזור מהסדר הטיעון. לטענתו, מלכתחילה היה מדובר בהסדר דיןוני, שבו לא היו הסכומות מהותיות בין הצדדים, ושליחתם של הנאים לשירות המבחן והגשת כתוב האישום המתוקן, לא השפיעו על עמדתו של אף צד. לדבריו, הובהר על ידי המשימה שהיא תהיה רשאית לטעון לעונש באופן חופשי, ולולא גזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם 1 כלל לא היה מתקיים דין ודברים בינם לבין המשימה.

.17. הסגנור הגיש טיעון כתוב לעונש (סמן נ/1) והוסיף וטען לפני בע"פ. בטיעונו התמקד הסגנור בנסיבות האישיות של הנאשם שידיו יש בהן כדי להקל עליו ולהוביל לסתיה ממתחם העונש משיקולי שיקום. טען כי הנאשם צער, בן 27, עולם הפשע זו לו ומדובר בمعدה הראשונה בחיה; מעורבותו ביצוע העבירות נעשתה מתוך שיקול דעת מוטעה והוא הודה בשלב מוקדם של ההליך והביע חרטה כנה על מעשיו; הטלת עונש מסר על הנאשם עלולה לגרום לבגעים בסיכון שיקומו; והטלת עונש מסר חדש וחצי, ולאחר המשפחה משום שהוא מסיע לפרנסת המשפחה. הסגנור ציין שה הנאשם היה עצור משך חדש וחצי, וכן שפה מה שפה מושם שפה מסיע במשפט 15 חודשים. הסגנור הפנה למסקירה בו ציין כי הנאשם השתלב בהליך גמילה. כן טען כי הנאשם עובד ומתנאי עם רכובו לצרכיו עבודתו. לדבריו, אין לקבל את בקשה החילוץ מכיוון ששינה חשיבות לאפשר לנאם להתנאי ברכוב לצרכיו עבודתו, וטען כי הרכב גם הוחזר לרשותו בהליך המעצר. הסגנור טען כי אין מדובר ברכוב "פאר" כי אם ברכוב עבודה וכי עלות זניחה.

.18. בדברו לפני ציין הנאשם שהוא מצטרע על מה שקרה, הבטיח שי"קח את עצמו בידיהם" וביקש להתחשב בו בגזירת העונש.

.19. להשלמת התמונה יאמר כי דיינו של הנאשם 1 נוצר ביום 24.6.2014, במסגרת הסדר טיעון כלל עונש מוסכם. על הנאשם 1 הוטל מסר בפועל לתקופה של 13 חודשים, מסר על תנאי, פסילת רישון נהיגה וקנס. יודגש כי לנאם זה ייחסו מספר אישומים וננתנו שונים לגמרי מהנאשמים כאן. עופר מועטי שהוזכר בכתב האישום, אשר הגיע עם נאם 2 ברכוב למקום המפגש עם נאם 3,ណון בכתב אישום נפרד והוטל עליו מסר בפועל לתקופה של 3 חודשים ויום, מסר על תנאי ופסילת רישון נהיגה, בהתאם להסדר טיעון.

חרצת נאם מהסדר טיעון

.20. בשלב מאוחר יותר, לאחר שכתב האישום תוקן והנאשמים הודיעו בו ובין הצדדים לא סוכם על עונש, הודיעו הצדדים שהגיעו להסדר טיעון (חלקו) לפיו על הנאים יוטל עונש מסר בפועל בין 2 ל-6 חודשים לנשיאה בעבודות שירות. בטיעונם לעונש העלו הסגנורים את בקשה הנאשמים לשחרר מכביי הסדר הטיעון וביקשו כי הטיעון לעונש יהיה חופשי. נעמוד על סוגיה זו, אך לפני כן - נקדמים מספר מילים על המנגנון הנורומיות הרלוונטי לעריכת הסדר טיעון.

.21. בבסיסו של הסדר טיעון הסכמה בין המאשימה לבין הנאשם, במסגרתה מתחייב הנאשם להודות בעבודות כתב האישום ולקיים תנאים ממפורט בהסכם בתמורה להסכם המאשימה לפעול בדרך מסוימת העשויה להשפיע על תוצאות ההליך הפלילי (ראו: בג"ץ 218/85 **ארביב נ' פרקליטות מחוז תל-אביב**, פ"ד (2) 393 (1986) (להלן: **פרשת ארביב**)).

.22. הסדרי טיעון יכולים ללבוש מספר צורות: הסדר על עונש מוסכם - במסגרתו מסכימים הצדדים כי

שניהם יבקשו מבית המשפט להטיל עונש מסוים או רף עונשה בטוחה מסוים; הסדר על עונש מינימום או מקסימום - במסגרת מתחייבת המאשימה להגביל את בקשתה לעונש מסוים ואילו ההגנה חופשית בטיעונה לעונש; הסדר על סוג העונש - במסגרתו מסכמים הצדדים כי יבקשו להטיל עונש מסווג מסוים (כגון: מאסר על תנאי, אי הרשעה, קנס וכו'); הסדר בעניין כתוב האישום - אשר יכול לכלול הסכמה על שינוי התיאור העובדתי בכתב האישום, מחיקת חלק מהאישומים או שינוי העבירות המיחסות לנאים; וכן בנסיבות נוספות, אף שילוב בין כמה צורות. ראו: ע"פ 98/98 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.12.2002) (להלן: **ע"פ 98/98**); אורך גזל **עונשה בהסכם חלופות להליכי משפט בפליליים** (חיבור לשם קבלת תואר "דוקטור לפילוסופיה", אוניברסיטת חיפה - הפקולטה למשפטים, 2002).

23. בית המשפט העליון עמד בפרשת **ארביב** על הסיבה הנורמטיבית בה מתקיים הסדר הטיעון, ציין כי ניתן להתייחס להסדר טיעון בכמה מודלים:

המודל חזוי: לפי מודל זה ניתן לגروس כי הסדר טיעון הוא חזזה בין המדינה (הפעלת באמצעותות טובע) לבין הנאשם, כאשר על חזזה זה יהולו הוראות הרגלוות של דיני החזויים, ולפיהן החזזה מחייב את הצדדים לו, ובפרטם זכאי הצד הנפגע לאכיפתו. הויל וחזזה זה נערק עם רשות מושיות המנהל שחלים עליה הוראות המשפט המנהלי, נוצרת "דואליות נורמטיבית" המאפיינת כל חזזה עם המנהל.

המודל השולטוני: שנמצא מן העבר השני של המודל החזוי, על פי הסדר הטיעון אינם חזזה כלל, כי אם פעולה שלטונית חד צדדי של טובע, אשר שכלה מצריך שיתוף פעולה של הנאשם. לפי גישה זו הסדר טיעון כלל אינו הסכם או הסדר בין שני הצדדים אלא התחייבות של הרשות.

מודל של חזזה מנהלי: בין שני הקצוט, קיים גם מודל בניינים - מודל של חזזה מנהלי. על פי מודל זה, מוכר ככוח של רשות שלטונית להתקשרות בחזויים מחייבים באשר לביצוע סמכויותיה שלטוניות, אך דיני החזויים שלטוניים נקבעים לא על-פי דיני החזויים האזרחיים אלא על-פי דיני המנהליים, אשר בתם המשפט מפתחים בהיקש מהדין האזרחי הרגיל, תוך התאמתם של הדינים לאופיה שלטוני של הסמכות שהיא נושא החזזה.

24. בית המשפט העליון לא הכריע בפרשת **ארביב** בין המודלים השונים וניתן למצוא בפסקת בית המשפט הדגשים על מאפיינים של מודל חזזה או אחר (ראו: בג"ץ 492/11 **טורק נ' פרקליט המדינה** (פורסם בנבו, 27.3.2011); בג"ץ 634/11 **באה נ' מדינת ישראל-התביעה הכללית** (פורסם בנבו, 27.7.2011)). ברם, על פי כל אחד מהמודלים, בצד חובתה של המדינה לקיים את הסכמיה עומדת כוחה להשתחרר מהחזזה, אם טובת הציבור דורשת זאת. נקבע כי לשם בוחנתה של טובת הציבור יש לקחת בחשבון מספר שיקולים ובראשם אמינות השלטון המתבטאת לא רק בקיום הבטחותיו כי אם גם בקיום חובותיו שלטוניות, והגשمت מטרותיו של המשפט הפלילי.מן העבר השני, ניצב הנאשם, אשר גם את האינטרסים שלו יש לקחת בחשבון: אינטראס היפויה כי ההבטחה שניתנה לו תקיים, ואינטראס ההסתמכות, על יסודה של ה הנאשם, מסר מידע, הודה בעבודות כתב האישום או שינה בדרך אחרת את מצבו. בפרשת **ארביב** נקבע כי קיימים מצבים שונים שבהם האינטרסים מתנגשים, כאשר הקשיים ביותר הם אלה בהם חלן

שינויים אצל הצדדים בעקבות הסדר הטיעון.

.25. במאמרם של המלומדים מיכל טמיר ויוני לבני (מיכל טמיר ויוני לבני "הסדר טיעון הוא הסדר טיעון: עבר, הווה, עתיד" **חוקים** 49 (2014) (להלן: **טמיר ולבני**) מצדדים המחברים בגישה לפיה אין זה ראוי ואין זה נכון לבחון את הסדר הטיעון לפי אחד מן המודלים שצינו בפסקה או לטענו תחת מודל זהה או אחר, משום שהדבר מגביל את התפתחותו של המוסד ויוצר כשלים. לדעת המחברים יש לראות את הסדר הטיעון כבסיס עצמאי, שחויתו בתחום הדין הפלילי, מוחבר בעבותות למשפט הפלילי, ولو מאפיינים וסימנים ייחודיים. מאמרם של המחברים מתיחס למצב המשפט השורר בכל הקשור בהסדר הטיעון כרקע לביקורת על הצעת החוק שבאה להסדיר את מוסד הסדרי הטיעון. ראו: הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 65) (הסדרי טיעון), התש"ע-2010, ה"ח 1362 (להלן: **הצעת החוק**).

.26. ודוק: אין זהות את שאלת חזרתו של הנאשם מהסדר טיעון עם האפשרות כי בית המשפט לא יאשר את הסדר הטיעון._CIDOU, הסדר טיעון שנערך בין הצדדים כפוף לביקורתוolia ואישורו של בית המשפט ולבית המשפט סמכות שלא לאשר את הסדר ולגוזר את העונש הרואו, ראו: **ע"פ 1958/98** פסקאות 16-18 ועינו בשיקולים המנחים את בית המשפט בבאו לאשר את הסדר; כן ראו מרדכי קרמניצר וליאת לבנון "ביקורת שיפוטית על הסדרי טיעון בעקבות בג"ץ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל" **מגמות בדיוני ראיות ובסדר דין פלילי** 289 (2009). ואולם שאלת אישור הסדר על ידי בית המשפט וחזרת הנאשם מהסדר הטיעון הן שאלות נפרדות, אם כי תיכנן חפיפה ביניהן. שתי השאלות נוגעות למצב בו הסכם שנובש בין שני הצדדים אינם מתקייםים ואינם ממומש. במקרה שבית המשפט אינו מאשר את הסדר הטיעון נובע הדבר ממערכות מורכבות של שיקולים שכוללת בין היתר השיקול בדבר קיום הסכם אליו הגיעו הצדדים וציפיות הצדדים, בעוד שחברת הנאשם מהסדר טיעון נובעת מרצונו להשתחרר מההסכם כדי להפיק אינטרס חד צדי. אם כן, למראות שבחינת התוצאה יכולה להיות חפיפה בין שני הנושאים, מדובר בשני נושאים שונים לחלווטן.

.27. לאחר שעמדנו בקצרה על הגדרתו של הסדר טיעון, על סוג ההסדרים השונים ועל ההתייחסות אל הסדר טיעון במודלים השונים, נעבור לדון בשאלת העיקרית שלפנינו והיא - אימתי יכול הנאשם לחזור בו מהסכמהו במסגרת הסדר? ומה השיקולים המנחים את בית המשפט בבאו להכריע אם לאפשר לנائب לחזור בו מהסדר טיעון?

.28. כדי שלא נצטרך לפרוש את מלאו הירעה, נציג כי במקרה שלפניו אין הנאשם מבקשים לחזור בהם מהודאותם, אלא רק מההסדר לגבי העונש - אשר במקרה זה נערכן במנותק מההודאה. CIDOU הסדר טיעון כולל שני חלקים, מצד אחד הودאת הנאשם ומצד שני העונש שיטול, הסדר לעניין העונש שיטול או מגנון לקביעת העונש. לעניין חזרת הנאשם מההודאה, חל הסדר שאינו מיוחד דזוקא להסדרי טיעון. הסדר זה קבוע בסעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 ותמצתו כי בית המשפט רשאי להתרIOR לנائب לחזור בו מההודאה מנימוקים מיוחדים שירשמו, תוך שימת דגש על השלב בו מבוקש לחזור מההודאה. ראו סיכום הדברים בע"פ 6028/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.3.2014).

ענין לנו כאן בבקשת הנאשם מההסדר הכל שהוא מתייחס לעונש, כלומר הנאשם אינו מבקש לחזור בו מה חלק המתייחס להודאה, אלא מאותו חלק הנוגע לעונש שיוטל עליו או למנגנון המוסכם לעניין העונש. **טמיר ולבני** מתייחסים במאמרם לאפשרות חזרת הצדדים מהסדר טיעון, אולם הם כורכים את שאלת החזרה מהסדר הטיעון עם שאלת החזרה מהודאה ומהזים אותה באופן מוחלט עם הסוגיה האחרונה. נראה ששאלת החזרה מהודאה היא רק חלק מגוון השאלות שיכולה להתעורר בגדרי סוגית החזרה מהסדר הטיעון, שכן יכולות להעורר שאלות נוספות הנוגעות לחזרת הנאשם של ההסדר שמתיחס לעונש בלבד. הצעת החוק מענגת אפשרות חזרת הנאשם לשם מסכמתו לפי הסדר טיעון (ראו סעיף 220ג להצעת החוק), אולם היא מתייחסת לחזרה מכל חלקו הכספי ההסדר קרי גם החלק הנוגע להודאה. אמנם, במקרים רבים הוא בא תלייא, אך יתכן מקרים - ומקורה זה ביניהם - בהם בבקשת הנאשם לחזור מההסדר אינה נוגעת להודאותיו דווקא, אלא לחלק אחד הנוגע לעונש או למנגנון לקביעת העונש.

.29 נקודת המוצא לדין הוא השוני בין העומדים בשני הצדדים של ההסדר, הנאשם והמשימה. לאבחןה ולשוני בין הצדדים נפקות מכרעת. השיקולים שיש להחיל על מצב בו המשימה מבקשת לשחרר ממסכמתה/התחייבתה בהסדר טיעון שונים ממקורה בו הנאשם מבקש לחזור בו מהסדר הטיעון. מטבע הדברים קיימים פער כוחות ממשמעותיים בין המשימה לנiento. המשימה היא בגדר "שחקן חזר" במשפט הפלילי והוא בעל כוחות, משאבים וסמכויות רבות בכל הנוגע לאכיפת הדין הפלילי. למשימה יש מיזמנויות, נגישות רבה למידע וניסיונו בניהול ההליך הפלילי (ראו: ע"פ 10/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסמו בnbsp; 18.7.2012) (להלן: **ע"פ 10/10**)). מאידך, הנאשם הוא לרוב בגדר "שחקן חד פעמי" בהליך הפלילי, ההליך הפלילי הוא משמעו ביותר עבורי, והחשש מפני התוצאה והסיכון בפניהם הוא עומד מכתיבים את התנהגו, אשר נובעת מהרצתן לצמצם את סיכון האישים. בעוד שהשיקולים שבಗינם ניתן לאפשר במקרים חריגים או עמידת המשימה מאחרוי הסדר טיעון הם בעיקר שיקולים של טובת הציבור (השו: דנ"פ 1187/03 **מדינת ישראל נ' פרץ פ"ד** (6) 281 (2005)), השיקולים הקשורים בהחלטה לאפשר לנiento לחזור בו מהסדר טיעון הם לאו דווקא שיקולים שבטובות הציבור. יחסית הנסיבות השונות הקיימים בין המשימה לנiento ומערכות השיקולים השונה, מובילים לכך שיש לגלוות גמישות במתן אפשרות לנiento לחזור בו מהסדר טיעון. על ידי כך מצטמצמים חוסר האיזון האינהרנטי המאפיין את ההליך הפלילי, כפי שעושים מנגנים רבים נוספים הקבועים בדיון.

.30 שיקול חשוב מצד בגישה המבכרת כבילת הנאשם בהסדר הטיעון, הוא **האינטרס הציבורי** **שבישמור מוסד הסדרי הטיעון**. בע"פ **1958/98** עמד בית המשפט העליון על הביטוי השונים של מוסד הסדר הטיעון ועל התכליות הציבוריות החשובות שבסימור מוסד זה ובכללן: חיסכון בזמן שיפוטי ומשאיים, הגברת האפקטיביות והפרישה של מערכת האכיפה, קידום סופיות ההליכים, מניעת העדתם של נגעים עבריה המתקשימים במתן עדות, השגת עונש קל יותר מבחינת הנאשם, לקיחת אחריות של נiento על ביצוע מעשייו ועוד. הסדר הטיעון מגלם למעשה סיכון וסיכויים שנוטלים על עצמן שני הצדדים; ניתן לומר שני הצדדים "קונים סיכון" בעריכת הסדר טיעון, ובוחרים את האופן בו יתנהל ההליך הפלילי ולפיכך עליהם לקחת בחשבון את כל התוצאות וההשלכות האפקטיביות של ההליך. השימוש בביטוי "קנית סיכון" מניח שאוטו צד (כאשר הנחת הבסיס היא שמדובר בצד רצונאי) ש"קונה" את הסיכון, שוקל קודם את הבעיות מול התועלות הכרוכות בקנית הסיכון, ובהתאם לכך מחליט מה ישרת טוב יותר את האינטרסים שלו ובוחר

כיצד לפעול בהתאם לסוג העבירה ולנסיבות המקרה. בהתאם לכך ניתן לומר שאין לאפשר לצדדים לחזור בהם מפרי הסכם גם אם יכול והו מגיעים לנסיבות טובות יותר (mbchinotm) בדרך הרגילה של ניהול היליך פלילי מלא (ראו: אבישג פומרנץ **נטל הבאת הראיות בהליך הפלילי** (חיבור לשם קבלת תואר "דוקטור לפילוסופיה", אוניברסיטת חיפה - הפקולטה למשפטים, 2014)). עם זאת, במקרה שלפנינו חלק מהתכלויות שצינו איןחולות במלוא תוקפן, לאור כך שאין מדובר בחזרת הנאשם מהודאות.

.31. בסיס הסדר הטיעון הסכם אליו מגיעים הצדדים לאחר משא ומתן. ניתן לטעון - בהשראת המודל החוזי הטהור - כי "הפרת" הסכמאות אלה על ידי אחד הצדדים מעוררת חששה כי אחד הצדדים נהג בחוסר הגינות כלפי הצד الآخر, כאמור הוא הגע עמו לסייע ובהגעה "שעת כושך" השחרר מן ההסכם כדי להשיג יתרון וטבות הנאה - מצב הנוגד את הכלל הנטווע בדיי החזים לפיו "חזים יש לכבד". מובן כי שיקול זה שאוב מהגישה הרואה בהסדר הטיעון חזזה "ازרחי" בין שני הצדדים שווים, אולם לא כך המצב בהסדר טיעון במספר נימוקים: ראשית, עמדנו על כך לעיל כי בסיס הסדר טיעון שני הצדדים שווים. אל מול הנאשם עומדת המדינה המיוצגת על ידי המאמינה, כך שהמדובר בגוף שלטוני ולא ניתן לבצע גזירה שווה מדיניות המצדירים התקשרות בין הצדדים שווים. שנית, מלאה עומדת המאמינה בפני סיכון לפיו ההסכם שהושגה בין הצדדים לא תצא אל הפועל, במקרה ובית המשפט לא מאשר את ההסדר. שלישיית, ככל דיני הענישה אפשרים במצבים מסוימים סטייה מרף הענישה הראי משיקולים של אינטרסים ציבוריים כגון שיקולי שיקום (למשל סעיף 40ד' לחוק העונשין) או משיקולים של הגנה על שלום הציבור (למשל סעיף 40ה' לחוק העונשין). ולבסוף, מטרתו של ההליך לגזרת העונש הוא שיקוף מגוון אינטרסים והכרעה ביניהם, ועל כן אין לשים את הדגש על הסכמת הצדדים.

.32. לטעמי קיימים שיקולים נכבדים המתים את הcpf אל העבר השני של מתן גמישות לנאים לחזור בו מהסדר טיעון.

.33. במסגרת הסדר הטיעון מותרים הצדדים באופן מלא או חלקית על האפשרות שבית המשפט יجازור את העונש הראי. אמן, בבית המשפט סמכות להתרבע בהסכמאות הצדדים ולא לאשר את הסדר הטיעון, אולם בית המשפט עושה כן במקרים חריגים וכאשר שם נגד עינוי את השיקולים של הסכמת הצדדים, שיקול משמעותי (ראו: **קרימנצייר ולבנון**, עמ' 298). בקשת הנאשם להשתחרר מכביי הסדר הטיעון ממשועתה, למעשה, החזרת הסמכות אל בית המשפט כדי שיגзор את העונש, לאחר שהצדדים ביקשו לעצב את העונש בהסכם ביניהם. לצד היתרונות בהגעת הצדדים לעונש מוסכם, דומה כי היתרונות הגלומיים בcourt審判 של בית המשפט הוא שיגור את העונש כשהוא משוחרר מהסכמאות הצדדים עולמים מונחים. מנקודת ראות זו, קשה לראות כיצד נפגעת זכותה של התביעה ואלו טיעונים ניתן להעלות נגד מתן האפשרות לכך שבית המשפט הוא שיגור את העונש לאחר שיאפשר לנאים לחזור בו מהסדר טיעון.

.34. הגם שאין מדובר בסיטואציה דומה ראוי להביא את המקרה שנדון בענין **בע"פ 10/1421**, שם דובר אמן בבקשת הנאשם לחזור מהסדר טיעון שגבש בערכאה הדינונית, אשר הועלתה בשלב העreau, אך נדמה כי חלק מהשיקולים לרשותם לסוגיה שלפנינו. במקרה זהណון עניינו של הנאשם קטין אשר הורשע

ברצח אחותו, במסגרת הסדר טיעון בערכאה הדינית בו הוסכם בין הצדדים כי טווח העונישה ינווע בין 16 ל-20 שנות מאסר בפועל. דעת הרוב קבעה שיש להשיט על הנאשם 18 שנות מאסר בפועל, ואילו דעת המיעוט סבירה כי יש לסתות לקולא מטווח העונישה המוסכם ולהשיט על הנאשם 13 שנות מאסר בפועל. הנאשם ערער על גזר הדין, ובמסגרת ערעורו ביקש לאמצץ את דעת המיעוט. הדיון בערכאת הערעור נסב סביר השאלת האם יש להגביל את יכולתו של הנאשם לחזור בו - בשלב הערעור - מן ההסכם שהנתן במסגרת הסדר הטיעון באשר לטווח העונישה? בית המשפט העליון (מפני כב' השופטת ארבל) קבע כי יש לאפשר לנԱשם "לפתח" מחדש את הסדר הטיעון לעניין העונש. כמו כן נקבע כי נוכחות הבדלים בין הטענה להגנה, אין לקבוע רשיימה סגורה של מקרים בהם תינתן לנԱשם (להבדיל מההתביעה) האפשרות לחזור בו מהסכםתו. נקבע כי כאשר הנאשם מבקש לחזור בו מהסכםתו לגבי רכיב העונש, הפגיעה באינטרסים ההסתמכות והציפייה של התביעה קטנה יותר, שכן התביעה אמונה על אינטרס ציבורי במהותו, בעודו שהנאשם הוא שנושא באופן קונקרטי, ישיר או אישי בעונש. لكن נראה כי הסתמכותו היא בעלת משקל כבד יותר בכל הנוגע לעונש. בנוסף, נקבע כי גם השיקול שענינו סיבות חדשות אינן חל באותה אופן על התביעה והנאשם: צוין כי מטבע הדברים, הנאשם אינו נשא על כתפיו את המחויבות לשמר על האינטרס הציבורי, וכןطبع הוא שבראש ובראשו יdag לאינטרס האינדיידואלי שלו לעניין העונש המושת עליו.

.35. כאמור, יש לגłów גמישות בבחינתה של בקשת הנאשם של לחזור בו מהסדר לעונש במנוחת מהחזרה מהודאה, אך מובן כי איזון בין השיקולים השונים מצדיק קביעת קווים המגבילים את השחרורות הנאשם מהסדר טיעון. לעומת זאת המקרים בהם יש להגביל את האפשרות שניתנת לנԱשם לחזור בו מהסדר הטיעון, הם אלה בהם קיימת פגיעה באינטרס ציבורי או כאשר מופר אינטרס ההסתמכות - להבדיל מציפייה - של המאשימה בעקבות הסדר. הסדר הטיעון נערך על בסיס הסכומות שבין התביעה לבין הנאשם, ומותר למאשימה להסתמך על ההסדר ולכלכל את צעדיה בהתאם כי הסדר הטיעון שירוי וקיים וכיובד על ידי הנאשם. יש למנוע אפוא אפשרות כי הנאשם יחזור בו מן הסדר תוך פגיעה באינטרסים ההסתמכות של התביעה. מתווך מהוותה של התביעה ניתן לומר כי בדרך כלל אינטרסים ההסתמכות מזוהה עם האינטרסים הציבוריים עליהם היא מופקדת.

.36. באופן טבעי הסתמכותה של התביעה על הסדר הטיעון נבחנת על פי נסיבותו של כל מקרה ומרקחה, אולם ניתן לציין באופן כללי כי כאשר ההסדר הכרוך ומתונה בתיקון כתוב האישום, חזרת הנאשם מחלוקת ההסדר הנוגע לעונש והורתה להודאה בעבודות מוקלות של כתוב האישום על כנה, תגלה פגיעה באינטרסים ההסתמכות. דוגמה לכך היא כאשר הנאשם מיוחסת עבירה חמורה, במסגרת הסדר טיעון מותוקן כתוב האישום ונางם מיוחסת עבירה חמורה פחות - ומנגד הצדדים מסכימים על עונש מוסכם או טווח עונישה בו נקבע רף תחתון. במקרה זה, מתן אפשרות לנԱשם לחזור בו מהסדר באופן חלקו פוגעת באיזון שנוצר, בכך שהיא מחייבת את התביעה על האפשרות להוכיח עבירה חמורה יותר ולעתור לעונש חמור ומנגד נותרה עם הרשותה בעבירה פחות חמורה ללא יכולת לעתור לעונש שהוא סבורה שראוי להשיט על הנאשם. מקרים נוספים נוגעים למצבים בהם התביעה הגיעו להסכמה עם הנאשם על סמן הסכמה זו לא הגישה ראיות רלוונטיות לעונש כגון שלא העידה קורבן עבירה שכעת לא ניתן להעידו. מובן כי אין אלה אלא דוגמאות בלבד והן אינן ממצאות את כל מכלול האפשרויות.

.37. במסגרת מכלול השיקולים יש מקום לבחון את שאלת תום לבו והתנהלותו של הנאשם. מקום בו הנאשם מעלה את בקשתו לחזרה מהסדר טיעון בחוסר תום לב או מקום שנפל פגם בהתנהלותו עבר בבקשתו, יש לבחון התנegasות זו ולהסיק ממנה את המסקנות המתבקשות. עם זאת, ראוי להדגיש כי אין לראות בשאיpto או בczpipto של הנאשם להשיג תוכאה עונשיות טוביה יותר כמעשה חסר תום לב. משמעות ההתנערות מהסדר הטיעון אינה השגת תוכאה עונשיות חלופית אחרת מזו שגובשה בהסדר הטיעון, אלא למעשה פתיחת הירעה מחדש מחדש לכל עונש אפשרי, שיכל להיות חמור יותר או קל יותר מזה שגובש בהסדר הטיעון.

.38. סיכום של דברים, שיש לגלוות גמישות בבקשת הנאשם לחזור בו מהסדר טיעון, כאשר אין הבקשה נוגעת לחזרה מהודאה, ולהתיר לו לחזרה מהסדר טיעון כל עוד אין בכך ממשום פגעה באינטרסים ציבוריים או ככל שהtabua לא הסתמכה על הסדר ושינתה את מצבה לרעה או ככל שאין בבקשתה חוסר תום לב.

מן הכלל אל הפרט

.39. בעניינו מבקשים הנאים לאפשר להם לחזור בהם מהסכמה לעניין העונש אשר ניתנה במסגרת הסדר טיעון, ולפיה בין יתר רכיבי העונשה יוטל עונש של מאסר בפועל בטוח שבין 2 ל-6 חודשים מאסר בפועל, שניין יהיה לשאת בהם בעבודות שירות.

.40. המשימה מתנגדת למלהך בנימוק שעיקרו שימור מוסד הסדרי הטיעון. לא ניתן כי המשימה הסתמכה על הסדר הטיעון או שבעקבותיו שינתה את מצבה לרעה. הסוגרים טוענים שני הצדדים המשימה והנאומים, לא שינו את מצבם לרעה בעקבות הסדר.

.41. סבורני כי בנסיבות המקירה יש לאפשר לנאים לחזור בהם מהסדר הטיעון ואין לכבל אותם בהסדר הטיעון. מסקנה זו נובעת מנסיבות של המקירה בו עולה בברור כי לא נפגע אינטרסים ההסתמכות של התביעה ומשמעות החזרה מן הסדר היא - לאmittio של דבר - לחזרה להסדר קודם שגובש בין הצדדים, שככל הודיעו הנאים בכתב אישום מתוכן ללא הסכמה לעניין העונש. אນמק את מסקنتי.

.42. אמן, במקרה זה בכתב האישום המקורי יוחסו לנאים עבירות חמורות יותר מאשר שבהן הורשו בסופו של דבר במסגרת הסדר הטיעון, אולם זאת יש לדעת: הסדר הטיעון לעניין טווח העונש לא נכרך ולא היה חלק בLAT נפרד מתיקון כתב האישום, אלא שמדובר בשלב שני בו גובשה הסכמה לעונש באופן מוגזק מתיקון כתב האישום. על כן ניתן לומר כי בתקרה את כתב האישום הסתמכה המדינה על טווח העונש שהוסכם, ולא ניתן לומר כי חזרת הנאים מהסדר הטיעון פוגעת באינטרסים ההסתמכות ואף בczpיה של המשימה, מלבד הczpיה (הגיטימית) כי "הסכם יש לכבד". בשלב הראשון של הסכומות הצדדים בא בהודעה שמסרו הצדדים בדיון מיום 8.6.2014. בדיון זה הודיעו על הסכמה לפיה הנאים יודו בכתב אישום מוגזק והטיעון לעונש יהיה חופשי. רק בשלב מאוחר יותר, ובמנוגזק מהשלב הראשון

הודיעו הצדדים ביום 3.2.2015, כי הגיעו להסכמה חלקית נוספת בעניין העונש לפיה טווח המאסר שיוטל על הנאים ינווע בין 2 ל-6 חודשים. הפרדה זו בין השלבים בהם גובש ההסדר והנתק בין תיקון כתוב האישום (במהלכו לא סוכם על עונש אלא על טיעון חופשי), לבין הסיכון על העונש מאוחר יותר, מלבדה על כך שאצל המשימה לא יכולה להיות להיווצר צפיה בת-הגנה מכך שכותב האישום תוקן. תיקון לא נזכר ולא הותנה בהסכמה לעונש והتبיעה לא שניתנה מצבה לרעה בעקבות ההסדר. למעשה, מה שמדובר במסקניהם הנאיםicut הוא חזרה להסדר המקורי - בו הודה בכתב אישום מותוקן, ועניין העונש הושאר לשיקול דעת בית המשפט.

.43. לאור האמור, ניתן לומר כי נסיבות המקירה מצדיקות מתן אפשרות לנאים לחזור בהם מהסדר הטיעון. גזירת העונש תהיה אפוא כאילו לא נערך הסדר טיעון בין הצדדים ונקודת המוצא היא כי הנאים הודהו בכתב אישום מותוקן, וכי בין הצדדים אין הסכמה לעניין העונש.

.44. לאור המסקנה אליה הגיעו נverbו לדון בקביעת מתחם העונש ההולם ובגזרת הדיון.

מתחם העונש ההולם

.45. כידוע, מלאת גזירת הדיון נעשית, בדרך כלל, בשני שלבים עיקריים: קביעתו של מתחם העונש ההולם ולאחר מכן גזירת העונש בגין מתחם העונש (סעיף 4ג' לחוק העונשין), שבו יש לבחון האם קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מן המתחם. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאים נעשית בהתאם לעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות ומידת אשמו של הנאים, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון ההלמה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנווגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

.46. הנאים הורשו בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, והסתיעות ברכב לביצוע פשע. נאם 2 הורשע בנוסף בעבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית וסיווע לסהר בסמים מסוכנים.

.47. הערך החברתי המונע עומד בסיס עבירות הסמים הוא שמירה על בריאות הציבור וכן על הסדר הציבורי. בתי המשפט שבו והציגו לא אחת את הצורך במיגור עבירות אלו בכל שלבי מערכת הפטת הסם - החל מעבירות של החזקת סמים וכלה בעבירות החמורויות יותר של סחר בסמים. עבירות הסמים יוצרות השפעות הרסניות ומסיבות נזק עצום - לפחות, למשפחה ולקרובי, ולהחברה בכללותה. לא זאת בלבד, אלא שעבירות הסמים לרוב מלואן אף יוצרות עבירות נוספות, וזאת בשל הצורך הבלתי נשולט להשיג את הסמים. ראו: ע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.9.2012); ע"פ 10228/05 **רובאי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.6.2006); רע"פ 8457/08 **אבו עיאדה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.12.2008)).

48. לפיהם לעניינו הדברים שנקבעו בע"פ 211/09 אゾלאי נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, (22.6.2010):

"... הענישה בעבירות מסווג זה نوعה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בשם העול לסקן חי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעיר מסר חד-משמעות של הרתעה בגין עבריין פוטנציאליים, ולשם זאת אזהרה אפקטיבית לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת הבהירות והסחר בסמים, תהא אשר תへא הפונקציה אותה הוא מלא בשרשראתו זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מגדישים בתם המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפועלות לביעורו של גע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול וההרתעה, שכן היעדים **העיקריים של הענישה בתחום הסמים**".

49. בנוסף, הורשו הנאים בעבירה של הסתייעות ברכב לביצוע פשע, שנועדה להויסף ולהרטיע מפני שימוש ברכב לצורך הקלה על ביצוע עבירות מסווג עוון או פשע.

50. בנסיבות המקרה שלפניו מדובר בעבירות פרי תכנון מוקדם וביצוע מוקף. כפי שעולה מעובדות כתוב האישום, הנאים 1 ו-3 שוחחו ביניהם בטלפון ותכננו את המועד והאופן בו יעבירו הסמים והכסף, באמצעותו של נאם 2. בבחינת חלוקם היחסי של כל אחד מהנאים ביצוע העבירות, עולה כי נאם 1 הוא המבצע העיקרי, לו גם מיחסת כמות רבה יותר של אישומים. עוד עולה כי נאם 3 ביצע פעולות שאפשרו סחר בסמים. ברשותו של נאם 2 נתפסה כמות של 93.10 גרם חשיש, ואילו ברשותו של נאם 3 נתפסה כמות גדולה פי כמה - 576.79 גרם חשיש. נאים 2 ו-3 הסתייעו שניהם ברכב לביצוע העבירות וברכבים של שניהם נתפסו סמים - כאשר הכמות הגדולה יותר נתפסה ברכבו של הנאם 3. כמו כן, נאם 2 הורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית בגין תפיסת כמות של 1.02 גרם חשיש בביתו.

51. בתיק זה עסקין במסוג חשיש. אמנם, סם זה אינו נמנה עם סוג הסמים המוגדרים "קשיים" (ראו: ע"פ 2000/06 מדינת ישראל נ' ויצמן (פורסם ב公报, 20.7.2006); בש"פ 3899/95 מדינת ישראל נ' רחאל, פ"ד מט(3) 164 (1995)), ברם אין להקל בו ראש. אפנה בהקשר זה לדבריו של כב' השופט חסין ז"ל בבש"פ 442/96 מדינת ישראל נ' טולדנו (לא פורסם): "**סם מסוכן הוא סם מסוכן גם אם אינו מן הסמים ה"קשיים"**".

52. בדומה לעבירות רבות בחוק העונשין, כך גם בגין בעבירות בהן הורשו הנאים, ניתן למצוא בפסקאה קשת רחבה של עונשים - החל מעונשים של הטלת צו של"צ וכלה בעונשי מאסר ממושכים בפועל. הענישה תליה בניסיותיו ובמאמציו הייחודיים של כל מקרה, בשים לב לסוג וכמות הסם וניסיונו האישיות של הנאם (ראו: ע"פ 1945/13 חממד נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, 5.10.2014); ע"פ 6747/11 פ' מדינת ישראל נ' אבו רקייק (פורסם ב公报, 3.1.2013)). לצורך ההמחשה אפנה למספר פסקי דין: ת"פ שלום פ"ת) 37340-06-12 מדינת ישראל נ' בוחניך (פורסם ב公报, 4.2.2014) - החזקה של 300 גרם

חשיש, נקבע מתחם של בין מאסר בפועל של מספר חודשים לנשיאה בעבודות שירות לבין 12 חודשים. בית המשפט חרג ממתחם העונשה לקללה בשל שיקולי שיקום והsheet על הנאשם צו של"צ מאסר על תנאי; ת"פ (שלום פ"ת) 12-01-51123 **מדינת ישראל נ' חוטוריאנסקי** (פורסם בנבו, 23.3.2014) - החזקה של כ-97 גרם חשיש, נקבע מתחם של בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט הטיל על הנאשם 3 חודשים מאסר, הפעיל תנאי בין 3 חודשים, וקבע שה הנאשם ישא את עונשו בעבודות שירות. ת"פ (שלום פ"ת) 12-11-24156 **מדינת ישראל נ' גבריאל** (פורסם בנבו, 16.1.2013) - החזקה של כ-117 גרם חשיש, הוטלו 8 חודשים מאסר בפועל והפעלת תנאי בין 8 חודשים- חמודשים במצטבר והיתר בחופף. לעומת זאת, בעבירות של סחר בסמים רף העונשה מחמיר יותר, אם כי יש לזכור שנאשם 3 סייע לעבירה הסחר ובהתאם לכך, החוק מורה כי העונש שיינטן למס"ע עומד על מחצית העונש הקבוע לעבירה העיקרית. ראו למשל: ת"פ (שלום רמלה) 08-02240 **מדינת ישראל נ' סוס** (פורסם בנבו, 21.12.2008) - סיוע לסחר בסמ"ק קוקאין במשקל של פחות מגרם, הוטלו 8 חודשים מאסר בפועל; ת"פ (שלום רמלה) 11-05-50325 **מדינת ישראל נ' ראמי** (פורסם בנבו, 10.1.2012) - סיוע לסחר בסמ"ק חשיש במשקל של 11 גרם, הוטלו 7 חודשים מאסר בפועל.

.53. לאור המובא לעיל, אני סבור כי מתחם העונש ההולם בנסיבות מקרה זה הוא מאסר בפועל למשך מספר חודשים בודד ועד 12 חודשים מאסר בפועל, בנוסף לקנס ופסילת רישון נהיגה. כאן אני מוצא להעיר כי אילו הסדר הטיעון היה שריר וקיים, הייתי מוצא לנכון לאור כך שתווחה העונש שהוסכם, נופל בוגדר מתחם העונש ההולם.

סתיה ממתחם משיקולי שיקום

.54. סעיף 40(א) לחוק העונשין מעגן את אפשרות הסטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום והוא קבוע כליהן:

"**קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להוראות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במחבן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969".**

.55. סבורני כי נסיבות המקרה חריגה לקללה ממתחם העונש ההולם וזאת משיקולי שיקום. אכן, במקרים שעבודות כתב האישום עליה כי הנאשםיו היו שקועים מעלה ראשם בעולם הסמים ואף היו חוליה בשרשרת הפצת הסמים, ובמובן זה קיים פער בין המתואר בכתב האישום לבין התוצאה העונשת הסופית. ואולם, ככל שההיליך המשפטי התקדם הולכה והצטירה תמונה המשוחה בצדעים של שיקום, ועתיד מבטיח, רוחק מעולם העבריותנות.

נתנוו של נאש 2 - שלחוותו אין הרשות כלל - מוכיחים על כך שהמדובר למי שמצו על מסלול מבטיח של שיקום ושההילך המשפטי והקשר עם שירות המבחן גורם לתפנית משמעותית בחיים. תסקרי שירות המבחן הצביעו על היליך חיובי מאוד של גמילה מסוימים, וראוייה לציין גם השתלבותו בתוכנית אוניברסיטאית שמרתה לשלב אוכלוסיות בסיכון בלימודים. שירות המבחן אף יצא מגדרו כדי להעביר מסר לפיו הנאש ל לוקח את היליך השיקום באופן רציני ומתמיד בהיליך הטיפול. ביום 1.2.2015 הגיע שירות המבחן **מיוזמתו** תסקייר משלים, בו צוין כי הנאש סיים לימודי כלכלה, וכי המסגרת הטיפולית סיעה לנאש וגרמה להפחיתה משמעותית בסיכון לביצוע עבודות. בתסקייר זה שירות המבחן אף שב ובקש להימנע מהטלת מאסר שירות בעבודות שירות, אשר יהיה בו כדי לפגוע בתהילך השיקומי שעובר הנאש וכן בתפקודו התעסוקתי.

דומה כי התמונה לגבי נאש 3 אינה שונה בהרבה. אמן לגבי נאש זה שירות המבחן לא הצבע על פגעה אפשרית של עבודות שירות בהיליך השיקום, אך גם לגבי תמונה השיקום מעודדת למדוי. שירות המבחן ציין בתסקייר שהוגש שהנאש השתלב בהיליך גמילה טיפול, וכי הוא מראה יכולות טובות ושומר על ניקיון מסוימים.

נראה שגם שיקולים של שווין תומכים בהשוואת עונשם של הנאים. אמן לגבי נאש 3 לא המליך שירות המבחן באופן פוזיטיבי להימנע מהטלת עבודות שירות כפי שעשה עם נאש 2, אולם מנגד נאש 3 לא הorschע בעבירה של סיוע לScheduler בשם כפי שהorschע נאש 2, ואין אני מתעלם מהשוני בנסיבות הסם שנתפסה אצל כל אחד מן הנאים ומקיומה של הרשעה בעבר לנאש 3.

במכלול ריכבי הענישה בכוונתי להעמיד את הנאים בצד מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן. אין להקל ראש בכך ובמשמעות רכיב ענישה זה. בת"פ (מחוזי חיפה) 12-11-11016-**מדינת ישראל נ' מודזגברישוי** (פורסם בנבו, 12.6.2013) ציין סגן הנשיא כב' השופט שפירא דברים אלו:

"חוק העונשין מאפשר שימוש גם באמצעות ענישה מגוונים
שיש בהם כדי להרתיע ולשדר מסר מתאים לנאש ולהברה...
פקודת המבחן תוקנה, באופן שבו ניתן להעמיד נאש בפיוקה
של שירות המבחן לתקופה מסוימת. כאשר לא נוצר על
הנאש עונש של מאסר בפועל, אין גם מניעה להחזיר את
ענינו לדין בבית משפט, אם במהלך תקופת הפיקוח הוא
כושל, לא מתמיד בטיפול או מבצע עבירה נוספת. מכאן,
שביחד עם הסמכות לחזור ממתחם הענישה, יוצר החוק
אמצעי לעשות שימוש בהיליך הפלילי כמנוף להיליך טיפול,
כאשר הנאשם מצוי בסד של פיקוח אורך-טוח. אם מועד הוא
ומפר את האמון שניתן בו, כי אז חוזר ענינו לבית המשפט,
וניתן לגוזר עליו עונש המבטא את חומרת מעשיו. אם מתמיד

**הוא בטיפול ומשנה דרכיו, כי אז הרווחה הנאשם והרווחה גם
החברה".**

דומה כי דברים אלו יפים לעניינו וכל המוסיף גורע.

60. מאותם טעמים של שיקום, והם שמתחם העונש כולל פסילת רישון נהיגה, בנסיבות העניין וכדי לא
לפגוע בהליך השיקום וביציבות התעסוקתי של הנאים, אمنع מפסילה בפועל של רישון הנהיגה.

שיקולים שאינם קשורים בביצוע העבירות

61. בגזרת העונש בגין מתחם העונש ההולם, יש לשקל את הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה
(סעיף 40יא' לחוק העונשין). בפרק הקודם סקרונו חלק רב מן השיקולים הרלוונטיים לגזרת העונש בתוך
המתחם, ועל כן לא נזכיר על הדברים אלא רק במידה הדורשה.

.62. נאשם 2:

(-) נאשם 2 ولיד 1982, בן 32, רווק. אין חולק כי יש לתמה משקל ל吉利ו הצער של הנאשם בגזרת עונשו.

(-) שירות המבחן פירט נסיבות חיים לא קלות של הנאשם שיש להתחשב בהן בגזרת עונשו, ובכללן המצב הכלכלי
הקשה אליו נקלעה המשפחה ומשבר שחוויתה משפחתו.

(-) לנאשם אין הרשות קודמות. לפני הרשותו בעבירה הנדונה הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי, סיים 12 שנות
לימוד, שירת בצבא לשבעות רצון מפקדיו, עבד בעבודות מסודרות ואף הוערך כעובד מצטיין.

(2) הנאשםלקח אחריות על מעשיו והודה.

(-) הנאשם היה נתון במעטץ משך חודשים, ולאחר מכן בתנאים מגבילים.

.63. נאשם 3:

(-) נאשם 3 ولיד 1987, בן 27, רווק.

(-) הנאשםלקח אחריות על מעשיו והודה בעבודות כתוב אישום מתוקן.

(-) שירות המבחן פירט נסיבות חייו של הנאשם, ובכללן הדינאמיקה המשפחתית הלא פשוטה בה גדל.

(-) שירות המבחן התרשם כי הנאשם געדר מאפיינים עבריניים מושרים וכן מיכולתו להיעזר בתהיליך טיפולו לצורך שיקומו. עוד ציון כי הנאשם עובד בעבודה מסודרת, מתמיד בהליך הטיפול ושומר על ניקון מסוימים.

(-) לנائم עבר הפלילי שכולל הרשעה אחת בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית מיום 13.9.2010, בגין הוטל עליו מאסר על תנאי.

(-) אין להתעלם מהתקופה הממושכת בה היה נתון הנאשם במעצר, משך למעלה מחודש, ולאחר מכן בתנאים מגבלים.

הבקשה לחילוט הרכב

.64. באת כוח המאשימה ביקשה לחייב את הרכב השיר לנائم 3 מסוג "סיטראן ברלינגגו" (להלן: **הרכב**) ובkeshta houulta her up to now in the article. בדין שהתקיים ביום 20.9.2015 הגישה המאשימה ראיות לפיהו נائم 3 הוא הבעלים של הרכב. המאשימה סבורה כי יש לחייב את הרכב בו נמצא, על פי המתואר בכתב האישום, 6 "פלטות" של סם מסוג חשיש, בהן החזק נائم 3.

.65. הסגנוןינו אינו חולק על כך שנאים 3 הוא הבעלים של הרכב, אך מתנגד לחילוט הרכב בטענה כי מדובר ברכב עבודה וקיימת חשיבות לכך שימושו לשמש את הנאשם, וכי מכל מקום המדובר ברכב שהוא אינו רב.

.66. בכתב האישום, בו הודיעה המאשימה על כוונתה לחייב את רכבו של נائم 3, צינה כי היא מבקשת להפעיל את סמכות החילוט לפי פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: **פס"פ**). סמכות החילוט במקרה שלפנינו קבועה בסעיפים 32 ו-39 לפס"פ. על פי הדין, כאשר עסקין בנכס בו נעברה עבירה, או שהנאשם התכוון לבצע בו עבירה, או ניתן לכבר בעבר עבירה או אמצעי לביצועה, ניתן להורות על חילוט הנכס אם הנאשם הוא בעלו של הנכס, וההרשעה היא במעשה העבירה שנעשה בחפות או לגבי. ראו: ע"פ 545/99 **סבג נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה(1) 507 (1999); בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2) 464 (2000); וכן וראו גזרי הדין שניתנו על ידי בת"פ (שלום קריות) 12323-09-13 **מדינת ישראל נ' עטל** (23.11.2014); ובת"פ (שלום קריות) 19416-03-13 **מדינת ישראל נ' שלוי** (23.4.2014).

.67. סמכות החילוט מאפשרת להפיקע את רכשו של האזרח, ומשום כך נדרש איזון בין התכלויות לשמנן ועודעה הסמכות לבין זכויות אינטראיסים אחרים ובראשם זכות הקניין. שיקול נוסף במסגרת השיקולים

להפעלת הסמכות לחילוט הוא עיקרון המידתיות. במה דברים אמורים? ראשית, חילוט הוא חלק מהעונש יש לבחון אותו ביחס ליתר רכיבי העונש המוטלים תוך עירכת אייזון בין כלל מרכבי גזר הדין. שנית, יש לבחון את תוכנות החילוט ביחס למזהות העבירה שבוצעה, חומרתה ותוצאותיה. הרעיון מאחורי סמכות החילוט קשור לכך שאותו חוץ הוכתם בעבירה ומכאן שאין להשבו לבعلו בין אם כדי למנוע ביצוע עבירה בעתיד ובין אם רק לשם הענשתו על ביצוע העבירה. ראו בהקשר זה: בש"פ 342/06 **חברת לרגו בעבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.3.2006). המבחן הרלוונטי לשאלת החילוט היא "במהותה ובעוצמתה של הזיקה בין החפש לבין העבירה וחומרתה של העבירה, היינו במקרה כגון זה שבפניינו עולה השאלה באיזה מידת ישמש הרכב באופן מהותי לביצוע העבירות שבוצעו". ע"פ 4148/92 **מועד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.9.1994).

.68. במקרה שלפנינו סבורני כי קמה סמכות להוראות על חילוט הרכב. כעולה מעובדות כתוב האישום, סמוך לעסקת הסם המתוארת באישום הראשוני, נעקרו שלושת הנאים כשהם ברכב ובו נמצאו 6 "פלטות" של סם מסוכן מסווג חשיש. הימצאות הסם בתוך הרכב, מלמדת על כך כי הרכב היה כל' בו אוחסן הסם והוביל ממקום למקום, אמן אין בנסיבות פרטיהם כיצד הגיעו הסמים לרכב ומה הייתה ביחס נאשם 3 להעירים, אך די בכך שהסמים נמצאו בתוך הרכב כדי ללמד שהרכב היה קשור בביצוע עבירת החזקת הסמים, ולמעשה הסמים הוחזקו בתוכו.

.69. ברם, קיומה של סמכות לחוד והפעלה של סמכות לחילוט את הרכב, בנסיבות המקרה הגעתו לכלל מסקנה כי אין להוראות על חילוטו. מסקנתנו זו נובעת משני שיקולים עיקריים.

.70. ראשית, כפי שעולה בבירור מגזר הדין ומהנתונים העכשוויים, הנאשם 3 מצוי בהליך שיקום משמעותי, אשר הביא להקלת בעונשו, תוך סטייה ממתחם העונש ההולם, בשל שיקולי שיקום. מתסקרים שירות המבחן עולה כי הנאשם עובד כמתקין מערכות תקשורת וזוכה להערכת מעסיקו (מהודעתו במשפטה ת/2 עולה כי בעת המעצר עבד בחברת להתקנת גלאים לכיבוי אש). תמונה זו מתישבת עם יתר המתואר בתסaurus לפיו הנאשם שומר על ניקיון מסמיים וכי מדובר בתהליך שיקום משמעותי ובתפנית "אסטרטגיית" בח"י הנאשם. הסגנור טען כי הרכב משמש את הנאשם לביצוע עבודותיו. גם שלא הובאו תומוכין לכך, יש מקום לסבירה כי כך אכן הדבר, בשם לב לסוג הרכב ("סיטרואן ברלינגו"). גם אם אין כך הדבר, סבורני כי ככל מהליך השיקום יש להוtier את הרכב בחזקתו של הנאשם (יצוין כי בהליכים קודמים הקושרים בתפנית הרכב מوطב אחר בבית משפט זה הורה על החזרת הרכב לידי הנאשם תוך קביעת "חלופת תפיסה" הכוללת בטוחות שככלו הפקדה כספית).

.71. שנית, המאשימה לא הביאה לפניי נתונים מספקיים שמאפשרים לשקל את בקשת החילוט על רקע גזר הדין הכללי ורכיביו השונים. שוב ושוב אני נתקל במצבים בהם מועלות בפניי על ידי התביעה בנסיבות חילוט (בפרט כל' רכב) מבלי לספק פרטים מהותיים ביותר ובעיקר אלו הנוגעים לשונו של הרכב (ראו החלטתי מיום 27.4.2014 שניתנה בת"פ (שלום קריות) 34829-05-13 **מדינת ישראל נ' בן שושן**, ופסק

הדין בערעור עפ"ג (מחוזי חיפה) 37077-04-14 **בן שושן נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.5.2014). הנتوן בדבר שוויו של הרכב אינו נתן שלו. חילוט הוא חלק בלתי נפרד מהעונש המוטל על הנאשם (ראו בין היתר עפ"פ 1982/93 **בנק לאומי לישראל בע"מ נ' מדינת ישראל**, פ"ד מch(3) 239, פסקה 6 (1994)). בבקשת החילוט צריכה להישקל על רקע יתר מרכיבי גזר הדין ובמיוחד רכיביו הכספיים, והעדרו של הנטון בדבר שוויו הרכב מונע בחינה ראויה של בקשה החילוט. לא בצדק ציין בית המשפט העליון כי דרך המלך לבחינת החלטות היא כריכתה עם גזר הדין וראוי לא להפריד בין גזר הדין לבין החלטת חילוט וכי "ככל, מוטב לו לנושא החילוט להיות נדון بد בבד עם הטיעונים לעונש, כדי לקבל ביטוי הולם ומואzon בגזר הדין" (עפ"פ 1000/15 **אבו אלחווה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, **לקבל ביטוי הולם ומואzon בגזר הדין**) (3.7.2015).

.72. הבקשה לחילוט הרכב נדחתה בזאת. לאור תוצאה זו אני מורה על ביטול כל המגבלות שהוטלו על נאשם 3 בהתאם להחלטה מיום 28.7.2014, הכוללות הפקדת ערבות כספיות, רישום שעבוד ואייסור ביצוע דיספוזיציה.

גזר דין

.73. לאור האמור לעיל, בשים לב למתחם העונש שקבועתי, ושיקולים הקשורים לגזירת העונש, אני גוזר על הנאים את העונשים הבאים:

על נאשם 2

2 חודשים מאסר על תנאי, שלא יעבור במשך שנתיים עבירה מסווג עון לפי פקודת הסמים המסוכנים, וירושע בה.

8 חודשים מאסר על תנאי, שלא יעבור בתוך שלוש שנים, עבירה מסווג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים, וירושע בה.

קנס בסך של 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים רצופים ושוויים החל מיום 1.12.2015 ובכל 1 לחודש של אחריו. אי תשלום אחד משיעורי הקנס במלואו ובמועדו, יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיד.

אני פוסל את הנאשם מלקיים או להחזיק רישיון נהיגה במשך 10 חודשים. הפסילה תהיה על תנאי, וה坦אי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור הנאשם עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

הנני נותן בזה צו המורה לנאשם לבצע שירות לרווחת הציבור בהיקף של 250 שעות, בתוקף תקופה של שנה,

החל מיום.

הנני מחייב את הנאשם לעמוד בפיקוח קצין מבנן למשך 18 חודשים (ולא הتعلמתי מהמלצת שירות המבחן לתקופה קצרה יותר), החל מיום בהתאם לתכנית ולתנאים, כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

בית המשפט הסביר לנאמן בלשון פשוטה המובנת לו את משמעות צו המבחן וצו השל"צ, והזהיר שאם לא ימלא אחרי הוצאות מכל בחינה שהוא או עבריה נוספת נספפת, יהיה צפוי לעונש נוסף, על העבירות בהן הורשע בתיק זה.

על נאשם 3

2 חודשים מאסר על תנאי, שלא יעבור במשך שנתיים עבריה מסווג עון לפי פקודת הסמים המסוכנים, וירושע בה.

8 חודשים מאסר על תנאי, שלא יעבור במשך שלוש שנים, עבריה מסווג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים, וירושע בה.

קנס בסך של 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.12.2015 ובכל 1 לחודש של אחרים. אי תשלום אחד משיעורי הקנס במלואו ובמועדו, יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיד.

אני פוסל את הנאשם מלקלל או להחזק רישיון נהיגה למשך 10 חודשים. הפסילה תהיה על תנאי, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור הנאשם עבריה על פקודת הסמים המסוכנים.

הנני נוטן זהו המורה לנאמן לבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות (ואין אני מתעלם מהמלצת שירות המבחן להיקף שעות פחות), בתוך תקופה של שנה, החל מיום.

הנני מחייב את הנאשם לעמוד בפיקוח קצין מבנן למשך 18 חודשים (ולא הتعلמתי מהמלצת שירות המבחן לתקופה קצרה יותר), החל מיום בהתאם לתכנית ולתנאים, כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

בית המשפט הסביר לנאמן בלשון פשוטה המובנת לו את משמעות צו המבחן וצו השל"צ, והזהיר שאם לא ימלא אחרי הוצאות מכל בחינה שהוא או עבריה נוספת נספפת, יהיה צפוי לעונש נוסף, על העבירות בהן הורשע בתיק זה.

מוזגמים שהם סמיים - יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 יום מהיום.

המציאות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתנה היום, א' חשוון תשע"ו, 14 אוקטובר 2015, במעמד הנוכחים.